

Prof. dr hab. inż. Henryk GALINA, prof. zw. PRz.,
Katedra Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego
Wydział Chemiczny,
Politechnika Rzeszowska,
al. Powstańców Warszawy 6,
35-959 Rzeszów

Opinia o dorobku dra hab. Janusza WALASKA
w związku z postępowaniem o nadanie Mu tytułu naukowego profesora

Przedmiotem oceny jest dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny oraz w obszarze kształcenia kadry dra hab. Janusza Walaska, profesora nadzwyczajnego Politechniki Radomskiej.

Dr hab. Janusz Walasek urodził się 7 listopada 1948 r. Po ukończeniu studiów na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 1971 r. podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu, z którą to uczelnią, obecnie Politechniką Radomską, pozostaje związany do chwili obecnej.

Stopień doktora nauk technicznych Kandydat uzyskał w 1978 r. na podstawie rozprawy pt. *Budowa i własności sieci polimerowych z defektami*. Promotorem był prof. Andrzej Ziabicki. W 1992 r. Kandydat uzyskał stopień doktora habilitowanego przedstawiając rozprawę pt. *Wpływ pól orientujących na lokalne uporządkowanie i własności fizyczne układów polimerowych*. Stopień doktora habilitowanego nadała Mu Rada Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Politechniki Warszawskiej.

Po dokonaniu analizy dokumentacji, przygotowanej przez Kandydata, a także po zapoznaniu się z danymi, zawartymi w ogólnodostępnych bazach danych (mam na myśli bazę *Web of Knowledge*, v. 5.5) stwierdzam, że całokształt dorobku dra hab. Janusza Walaska, prof. nadzw. Politechniki Radomskiej spełnia wymagania przyjęte zwyczajowo, dla kandydatów do tytułu naukowego profesora.

UZASADNIENIE

Ustawodawca wymaga, by kandydat do tytułu profesora spełniał następujące kryteria:

- 1) miał osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) posiadał doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych;
- 3) posiadał osiągnięcia w opiece naukowej – uczestniczył, co najmniej trzy razy, w charakterze

promotora lub promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, w tym, co najmniej raz w charakterze promotora, oraz co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym;

4) odbył staże naukowe i prowadził prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

Dorobek naukowy dra hab. Janusza Walaska, zgromadzony przez Niego w ostatnich latach (od habilitacji) obejmuje 15 artykułów w czasopismach o uznanej międzynarodowej renomie (wg Web of Knowledge). Publikacje te w głównej mierze dotyczą teorii i właściwości materiałów polimerowych, a w szczególności teorii oddziaływań międzycząsteczkowych w polimerowych układach ciekłokrystalicznych. Jest on w tej dziedzinie fizyki polimerów uznanym w świecie specjalistą, a jego prace były wielokrotnie cytowane. Podsumowanie stanu wiedzy w obszarze teorii polimerowych układów nematycznych zawarte są w monografiach polsko- i angielskojęzycznej pt. *Selected problems of theory of liquid crystallinity*, wydanej przez Wydawnictwo Politechniki Radomskiej w 2004 r (wersja angielskojęzyczna). Można zatem z całym przekonaniem stwierdzić, że dorobek naukowy Kandydata uzyskany po habilitacji jest oryginalny, wartościowy i znacznie przekracza Jego dorobek uzyskany przed habilitacją.

Aktywność dra hab. Janusza Walaska w obszarze kierowanie zespołami badawczymi, a z racji pełnienia w Swojej uczelni licznych obowiązków organizacyjnych, także większymi zespołami ludzkimi nie budzi zastrzeżeń. Aktywność ta z nawiązką spełnia ustawowe i zwyczajowe kryteria dla Kandydatów do tytułu profesora. Od uzyskania doktoratu skutecznie zabiegał o finansowanie prowadzonych przez Siebie badań. Był kierownikiem grantu badawczego, finansowanego przez KBN. Uczestniczył w trzech projektach badawczych, realizowanych przez Laboratory of Advanced Polymers and Optimized Materials w North Texas University w Denton. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w tych projektach, realizowanych w USA, miał okazję rozszerzyć i zweryfikować praktycznie Swoje własne teorie polimerowych układów ciekłokrystalicznych.

Dr hab. Janusz Walasek ma także osiągnięcia w dziedzinie sprawowania opieki naukowej nad młodszymi adeptami nauki. Wprawdzie w dosłownym, ilościowym wymiarze nie miał on okazji pełnić funkcji promotora lub kopro promotora w trzech przewodach doktorskich – wypromował tylko jednego doktora – ale jego zaangażowanie w rozwój dydaktyki w Politechnice Radomskiej, a także wykłady przygotowane dla doktorantów w Denton, w moim rozumieniu, odpowiadają duchowi zapisu ustawodawcy w tym obszarze działalności kandydata do tytułu profesora. Na podstawie własnych doświadczeń doskonale rozumiem problemy nauczycieli akademickich w ośrodkach naukowych nieposiadających pełnych praw akademickich – brak studiów doktoranckich istotnie ogranicza możliwość promowania młodej kadry, a podaż wysoko wykształconej kadry, absolwentów studiów doktoranckich w dużych ośrodkach akademickich, blokuje możliwości tradycyjnego kształcenia młodej kadry, poprzez asystenturę.

Uważam, że poparcie wniosku o nadanie dr. hab. Januszowi Walaskowi tytułu naukowego profesora pozostanie w zgodzie z duchem ustawy, gdyż zawiązką działań On na rzecz kształcenia studentów na poziomie wyższym, głównie poprzez nauczanie fizyki ogólnej, technicznej i statystycznej, w tym także kandydatów na nauczycieli. A umiejętność nauczania fizyki jest, poza dużymi ośrodkami naukowymi, niestety dość rzadką zaletą nauczycieli w szkołach ponadpodstawowych. Nie bez znaczenia jest także wysiłek, rzadko doceniany w awansach naukowych, ponoszony dla organizowania procesów nauczania i ich kontroli. Dr hab. Janusz Walasek tym właśnie zagadnieniom poświęcił wiele uwagi i zaangażowania pełniąc funkcje prodziekana, a obecnie dziekana. O ogromie zadań, jakie musiał wykonać jest fakt, że doprowadził do zatwierdzenia programów dla pięciu kierunków studiów i wszystkie one uzyskały akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Także znaczenie, jakie przykłada Kandydat do promowania wśród podległych mu pracowników konieczności powiększania dorobku naukowego zasługuje na pozytywną ocenę. Świadczy o tym fakt, że Wydział, którym Kandydat kieruje, awansował w rankingu jednostek naukowych z czwartej do drugiej kategorii.

Wreszcie, dr hab. Janusz Walasek spełnia ustawowe kryteria w punkcie mówiącym o uzyskaniu doświadczenia w innych, poza macierzystą, jednostkach naukowych. We wspomnianym laboratorium materiałowym w Uniwersytecie Północnego Teksasu spędził w sumie ponad dwa lata.

Działalność naukowa i organizacyjna Kandydata została wielokrotnie, pozytywnie oceniona przez rozmaite gremia, o czym świadczą liczne wyróżnienia, nagrody i odznaczenia, jakie uzyskiwał On w trakcie swojej działalności zawodowej.

Reasumując, z pełnym przekonaniem formułuję następujący wniosek końcowy. Dorobek naukowy dr hab. Janusza Walaska, profesora nadzwyczajnego Politechniki Radomskiej, Jego dorobek dydaktyczny, w obszarze kształcenia kadry i organizacyjny spełniają wymagania stawiane wobec osób ubiegających się o nadanie tytułu naukowego profesora, zawarte w ustawie o stopniach i tytułach naukowych z 14 marca 2003 r. i w noweli z 18 marca 2011 r. Wnioskuje zatem do Rady Naukowej Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN o poparcie wniosku o nadanie Mu tytułu naukowego profesora.

Rzeszów, 31 grudnia 2011 r.

KIEROWNIK KATEDRY
TECHNOLOGII
I MATERIAŁOZNAWSTWA CHEMICZNEGO
prof. dr hab. inż. Henryk G. J. 1a